

Mauritius på budget – jo, det kan godt lade sig gøre

Det sagnomspundne ferieparadis er i virkeligheden ikke så dyrt og eksklusivt, som mange tror. Men pas på med lejebilen.

JAKOB ØSTER

Solnedgang over Flic en Flac-stranden. Foto: Jakob Øster

Først blev Mauritius skabt, derefter himlen, idet himlen blev kopieret efter Mauritius.” Sådan skrev den amerikanske forfatter Mark Twain engang om den perleformede ø langt ude i Det Indiske Ocean. Og efter at være landet i lufthavnen med det ikke just mundrette navn *Sir Seewoosagur Ramgoolam International Airport* tænker jeg, at det udsagn da hjertens gerne må komme an på en prøve.

Fra det kolde danske nord har jeg nemlig sat kursen mod den sagnomspundne tropeø, hvor jeg har lejet en bil, som jeg i løbet af den næste uges tid har tænkt mig at bruge til at udforske landet.

Lige ude foran lufthavnen bliver jeg derfor mødt af smilende Ashgey fra biludlejningsfirmaet Coastal Tours.

»Tillykke, sir – vi har givet dig en gratis upgrade,« siger han med en entusiasme, som havde han netop fortalt mig, at jeg havde vundet den store gevinst i lotto.

Lidt forundret betragter jeg den kæmpestore, hvide 12-personers minibus, der holder parkeret foran os. For en sikkerheds skyld tjekker jeg min bilvoucher en ekstra gang. Af den fremgår det tydeligt, at jeg har lejet en ”Toyota Aygo eller lignende”. Og meget kan man sige om en Aygo, men nogen minibus synes jeg ikke, den ligner.

Da en del af Mauritius’ hovedø er særdeles bjergrig og med både hårnålesving og kørsel i

venstre side af vejen, har jeg ingen udprægede ambitioner om at navigere rundt med et skrummel af en bus.

»Jeg vil hellere have en lille bil,« siger jeg derfor i fuld overensstemmelse med sandheden.

Lidt senere er jeg med min højrehånd famlende efter gearstangen på vej tværs over hovedøen. Bilen, jeg endte med at få udleveret, er en Toyota syvpersoners Avanza SUV, som jeg mistænker er Ashgeys egen bil, som han i mangel på bedre alternativer har udleveret til mig.

Undervejs har jeg rig lejlighed til at betragte dét, Mauritius måske mest af alt er kendt for – nemlig øens mange sukkerrørsmarker. De bølgegulgrønne marker har oprindeligt dannet baggrund for landets rigdom, og i de senere år har man været fremsynede nok til også at anvende rørene til elproduktion, hvilket heldigvis har vist sig som en langt bedre forretning end udvinding af sukker.

Mauritius uden at røve banken

Mange er måske af den opfattelse, at man som minimum skal omlægge sit boliglån for at få råd til en ferie i Mauritius, men det er ikke tilfældet.

For blot 25 euro pr. nat inklusive morgenmad har jeg booket mig ind på et lille vandrehjem – eller *auberge*, som det hedder her. Billejen for det, der skulle have været en Aygo, koster også

kun cirka 200 kr. pr dag – endda med både forsikring og vejhjælp – så Mauritius på egen hånd behøver slet ikke at være en dyr destination.

Kystbyen Flic en Flac, hvor jeg indlogerer mig, byder på knejsende palmer og en kilometerlang hvid sandstrand. Jeg ankommer på en national helligdag, og stranden er derfor sort af både lokale besøgende og fiskere.

Befolkningen nedstammer fra tilflyttere fra Indien (indo-mauretaniere), Kina (sino-mauretaniere) og Afrika (kreolere), og det betyder, at dejlig krydret mad fra netop disse regioner er at finde overalt.

Selve stranden er måske ikke den øde paradisisstrand, som mange drømmer om, men her er folkeligt og rart. Og dagen efter, hvor det igen er normal arbejdsdag, har jeg den lange strand næsten helt for mig selv.

Udfordringer med lejebil

Den sydlige del af Mauritius er berømt for sin smukke natur. På min første køredag lægger jeg først vejen forbi det 95 meter høje Chamarel-vandfald og fortsætter derefter mod ”Den syvfarvede jord”. Forskellige nedkølingstemperaturer fra de omkringliggende klipper sørger for, at jorden her optræder i syv forskellige farvenuancer.

På kringlede bjergveje, som til alt held er nærmest blottet for trafik, når jeg efterfølgende frem

REJSEN TIL MAURITIUS

Flybillet: Det koster fra ca. 5.000 kr. at flyve retur fra København til Mauritius. Bedste forbindelse er med Turkish Airlines via Istanbul eller med Air Mauritius/Air France via Paris.

Rejsetidspunkt: Mauritius kan med temperaturer omkring de 30 grader besøges året rundt. I perioden fra december til april er det cyklonsæson, hvor man risikerer nedbør og blæst, som dog normalt ikke varer særlig lang tid.

Visum: Der kræves ikke visum til Mauritius.

Overnatning: Det omtalte vandrehjem i Flic en Flac hedder Auberge Paille en Queue og koster fra 25 euro pr. nat for et enkeltværelse. Et dobbeltværelse koster fra 29 euro.

Billeje: Små lejebiler i kategorien ”Mini” eller ”Economy” koster fra 200 kr. pr. dag inkl. forsikring og vejhjælp.

Samlede udgifter: En uges rejse med fly, vandrehjem og billeje kan dermed gøres for 6.500 kr. pr. person ved to personer.

til Black River Gorges Nationalpark og traver det to timer lange Macchabée trail, mens jeg spejder efter Mauritius' mærkelige fugle. Jeg ser den underlige og særdeles endemiske lyserøde due, hvis bestand angiveligt på et tidspunkt skulle have været helt nede på 12 eksemplarer i verden.

Nu avles den i bure bag nationalparkhovedkontoret og sættes så ud i den fri natur. Til gengæld ser jeg selvfølgelig ikke den endnu sjældnere Mauritiustårnfalk, som på et tidspunkt angiveligt var verdens mest sjældne fugl med en bestand på blot fire eksemplarer.

Jeg ser heller ikke nogen dodos, selv om de stammer her fra øen, hvilket nok skyldes, at arten er uddød. Dodoen, som var en stor, klunget fugl, der ikke kunne flyve, menes at være uddød i slutningen af 1600-tallet, efter at folk, der sejlede til øen, dels spiste dem, dels introducerede sygdomme, der gjorde has på de fredelige, trivelige fugle.

Næste dag sætter mine mange tomme sæder og jeg kursen mod nord. Via et trafikalt virvar i den travle hovedstad, Port Louis, når jeg frem til den berømte botaniske have i Pamplemousse, som nogle gange omtales som "verdens flotteste botaniske have efter Kew Gardens i London". Her er kæmpe åkander, hvide og lyserøde vandliljer og noget så eksotisk som marmeladebokstræer, fiskegiftstræer og pølsetræer.

Derefter tjekker jeg fem af landets berømte strande i nord: Trou-àux-Biches, Mont Choisy, Grand Baie, Pereybère og Bain Boeuf. Her er hoteller og butikker i lange baner, og turister i hobetal sværmer rundt som hvepse om et glas saftvand på en sommerdag.

Men strandene fejler ikke det mindste, og på Pereybère har en lokal kunstner sågar opført meterhøje, smukke sandskulpturer – og det til trods for, at han ved, at tidevandet snart vasker dem væk, så han kan starte forfra i morgen.

Stressende hjemrejse

På min sidste dag i Mauritius skal jeg bare køre en time tværs over øen og aflevere lejebilen i lufthavnen. Det lyder jo let nok.

Men da jeg drejer nøglen i tændingslåsen, sker der til min store forfærdelse absolut ingenting. Der er kun tre timer, til mit fly skal afgå, og det går nu op for mig, at jeg aftenen forinden på ikke så eklatant årvågen vis har glemt at slukke lyset på bilen, så batteriet nu er helt og aldeles fladt.

På vej ind til Nanda – vandrehjemmets flinke indiske ejer – for at spørge efter startkabler funderer jeg lidt over, om det faktisk er Ash-gey fra Coastal Tours egen lidt ældre bil, jeg har lånt.

»Startkabler,« siger Nanda. »Dem er der ingen i hele byen, der har ...«

Heldigvis synes ting på forunderlig vis altid at løse sig, når man er på farten. Vejrhjælpen, som jo var inkluderet i min billeje, frygter jeg ikke vil kunne nå frem i tide, men under en time efter jeg har ringet til dem, triller to indere på forunderlig vis op foran mit vandrehjem med et sæt livgivende startkabler, så jeg hurtigt kan få gang i min Toyota Avanza.

Snart efter har jeg fra mit flyvindue udsigt til Mauritius' blågrønne hav, de kridhvide strande og de gulgrønne bølgende sukkerrørsmarker. ■

Pereybère-stranden på Mauritius' nordspids er kendt for sine sandskulpturer. Foto: Jakob Øster

Far og søn på tur langs Macchabée-vandreruten i den smukke Black River Gorges nationalpark. Foto: Jakob Øster

OM MAURITIUS

Hovedstad: Port Louis (147.000 indbyggere).

Religion: Hinduer 52 %, kristne 28 %, muslimer 17 %, andre 3 %.

Befolkningstal: 1,2 mio.

Sprog: Engelsk er udbredt og officielt uddannelsessprog. De fleste lokale taler fransk/kreolsk. Landet har tidligere både været engelsk og fransk (og hollandsk) koloni.

Dykning: Kysten ved Flic en Flac byder på landets bedste dykning og snorkling. I oktober/november kan man se hvaler ud for byen Tamarin på vestkysten.

Tag på **KUNSTREJSE** med **TRINE ROSS** til

PICASSO
VELAZQUEZ
GOYA
i
MAGELØSE
MADRID
18.-22. marts
2024

Info og tilmelding på www.trinerossrejser.dk

Den botaniske have Jardins des Pamplemousses. Foto: Jakob Øster